

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 29. Mandata a Papa Nuncio data, atque in Comitiiis proponenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

§. XXVIII.

Sæcul XVI.

A. C. 1522

Cheregatus a Papa Legatus ad comitia deputatus.

Hanc ob rem Pontifex comitia esse indicta edoctus Franciscum Cheregatum Interamnæ Episcopum, aliunde sibi in Hispaniis jamjam cognitum, suum internuncium designavit, eidemque præprimis mandata satis ampla, & a semetipso dictata præscripsit, quæ in pleno Principum confessu prælegeret. Dein eidem commisit epistolam ad Electores, Principes, atque Imperialium civitatum Deputatos scriptam.

*Pallav. hist.**l. 3. c. 7.**Extant literæ**Adrianæ**apud Gold.**t. 1. p. 408.**In fascic. rer.**expet. tom I.**ann. 1522.**tom 1. Const.**Imper. a**Goldasto.*

§. XXIX.

Mandata a Papa Nuncio data, atque in comitiis proponenda.

Hæc erat mandatorum summa: Primo Nuncius Apostolicus exponeret, quod non sine singulari Dei providentia natione Germanus ad D. Petri Cathedram fuerit assumptus, ut apud eandem Nationem plus fidei, auctoritatisque obtineret, secundo, præcipue Imperii Principes, ut sese Lutheri erroribus omni studio opponerent, movere deberet *charitas erga proximos, qua unusquisque pro viribus studere debet errantes ab*

Q 2

errore

Sæcul. XVI. *errore revocare. III. Nec minus eos ur-*
 A.C. 1522. *geat, infamia nationis Germanicæ, & re-*
 Onuphr in *spectus honoris proprii, quia degenerabunt*
 vita Adrian. *a progenitoribus suis Viris Christianissimis,*
 VI. *qui in Constantiensi Concilio condemnationi*
 Steid l. 4. *Joannis Hussi & Hieronymi de Praga in-*
 p. 91. *tersuerunt, & eorum aliqui ipsum Hussum*
propriis manibus ad ignem duxisse dicuntur.
IV. Stimulet eos injuria, quæ per Luthe-
rum illis, eorumque Majoribus infertur,
cum secundum Lutherum, utpote in fide no-
stra decedentes, damnati in inferno essent.
V. Attendant finem Lutheri, quo sub colo-
re libertatis primo potestatem Ecclesiasticam
annihilare præsetulit, cum tamen eadem li-
bertas æque & plus militet contra potesta-
tem sæcularem, etiam illam enervare vult;
non enim illa amplius homines quibusdam pra-
ceptis, quantumvis justis & rationabilibus
ad parendum sub pœna mortalis peccati obli-
gare poterit; unde maxima scandala, tur-
bationes, & bonorum direptiones ex hac se-
ctâ sequentur. VI. Considerent Lutherum
consimili prope via ad seducendum populum
Christianum uti, qua Machometes usus tot
animarum millia decepit, permittendo ea,
ad quæ homines carnales inclinant, ac exi-
mendo eos ab his, quæ in lege nostra gravio-
ra videntur, & ut Lutherus Monachorum,
Sacerdotum & Deo dicatarum Virginum la-
scivia carnis gestiientium sibi favores conciliet,
 præ-

prædicat, vota perpetuæ continentiæ etiam illicita esse, nedum non obligatoria.

Sæcul. XVI.
A.C. 1522.

In iisdem monitis Papa subjunxit: *Si quis forte dixerit, quod Lutherus inauditus, & indefensus fuerit per Sedem Apostolicam condemnatus, ac propterea is audire omnino debeat, talia asserenti sic respondebis, ei defensio negari non debet in his, quæ sunt facti, hoc est, utrum hæc vel illa prædicaverit, vel scripserit? illa autem, quæ fidei sunt, propter divinam auctoritatem credenda, non probanda sunt. Non debet revocari in dubium, quod per Concilia generalia, ac universam Ecclesiam constat esse approbatum, tanquam de fide tenendum, jam autem ferme omnia, in quibus Lutherus ab aliis dissentit, sunt per diversa Concilia prius reprobata, ut ipsemet cum Cardinale Cajetano colloquens affirmavit. Item, dices, nos ingenue fateri, quod Deus hanc persecutionem Ecclesiæ suæ inferre permittat, propter peccata hominum, maxime Sacerdotum & Ecclesiæ Prælatorum. Scimus in hac sancta Sede, aliquot jam annis, multa abominanda fuisse, abusus in spiritualibus, excessus in mandatis, nec mirum si ægritudo a capite ad membra, a summis Pontificibus in alios inferiores Prælatos descenderit. Qua in re, quod nos attinet, pro munere Pastoralis sollicitudinis omnem operam adhibebimus, ut primum Curia Romana reformetur.*

Q 3

Interim,

Sæcul. XVI.

A. C. 1522

Interim, nemo mirari debet, si non statim omnia errata, & abusus omnes per nos emendatos viderit. Inveteratus nimium morbus est, nec simplex, sed varius & multiplex, pedetentim in ejus cura procedendum, & prius gravioribus, magisque periculosis occurrendum est, ne omnia pariter reformari volentes, omnia perturbemus. Insuper nostro nomine promittas: quod nos de inviolabili fide omnium Concordatorum, quæ inter Sedem Apostolicam, & Nationem Germanicam erecta fuissent, nullatenus culpari possimus, nec debeamus, de processibus vero, quos a Rota advocari, & ad partes remitti postulant Principes, dices, nos cupere eis in hoc gratificari, quantum honeste possumus. Denique, diligenter, mandavit Papa Nuntio, sollicitabis responsa, & requires eos, ad quos scribimus, ut nos literis suis edoceant, quibus mediis eorum judicio videatur, ut huic pessimæ Sectæ commodius obviari possit.

Præter hæc Sedis Apostolicæ Nuntius Imperii Principibus exponere jussus est, quod in tota Germania passim Religiosi relictis suis Monasteriis ad profanum statum revertantur, Sacerdotes summo Religionis contemptu matrimonia ineant, ac quamplurima, eaque enormia scelera committant, proin omnino necessarium sit, ut ejusmodi malis reme-

remedium opponatur, sacrilega hæc Sæcul. XVI.
 connubia declarentur invalida, necnon A.C. 1522.
 talia contrahentes severe puniantur, ac
 denique ejusmodi Monachi Apostatæ
 Superiorum suorum potestati rursus tra-
 dantur.

§. XXX.

*Epistola Pontificis ad Electores, &
Imperii Status.*

Commiserat idem Pontifex suo ad Co-
 mitia Nuncio diploma ad Electores
 cunctosque in Norimbergensi conventu
 congregatos directum. *Considerandum*
vobis est, inquit Papa, Germani Principes
& populi, quantam vobis ignominiam accen-
seatis, nisi reprimatis hunc Fanaticum, qui
omnia susque deque vertit. ac stolidis, dete-
standisque ausibus scriptum Dei verbum Mar-
tyrum sanguine, ac sanctorum Doctorum li-
bris confirmatum, totque fortissimorum Prin-
cipum armis defensum evertere conatur. Po-
 stea eosdem adhortatur Principes, ut
 Majorum suorum vestigia secuti, sese a
 falsis perditissimi hominis doctrinis se-
 duci haud paterentur, nec errores a tot
 Conciliis damnatos amplecterentur. *Post-*
quam enim, his subjunxit Papa, ad Apo-
stolatus officium assumpti fuimus, testis no-
bis est ille, qui nos ut immeritos, ita nil ta-
le expectantes promovit, nil aliud nos diu
noctaque cogitasse, quam ut in curando

Q 4

grege